DYONISIUS DE BURGO SANCTI SEPULCRI

Niederösterreich (Raum Wien), 1399 Seite 142v

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=35039
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar/Seminario Maggiore

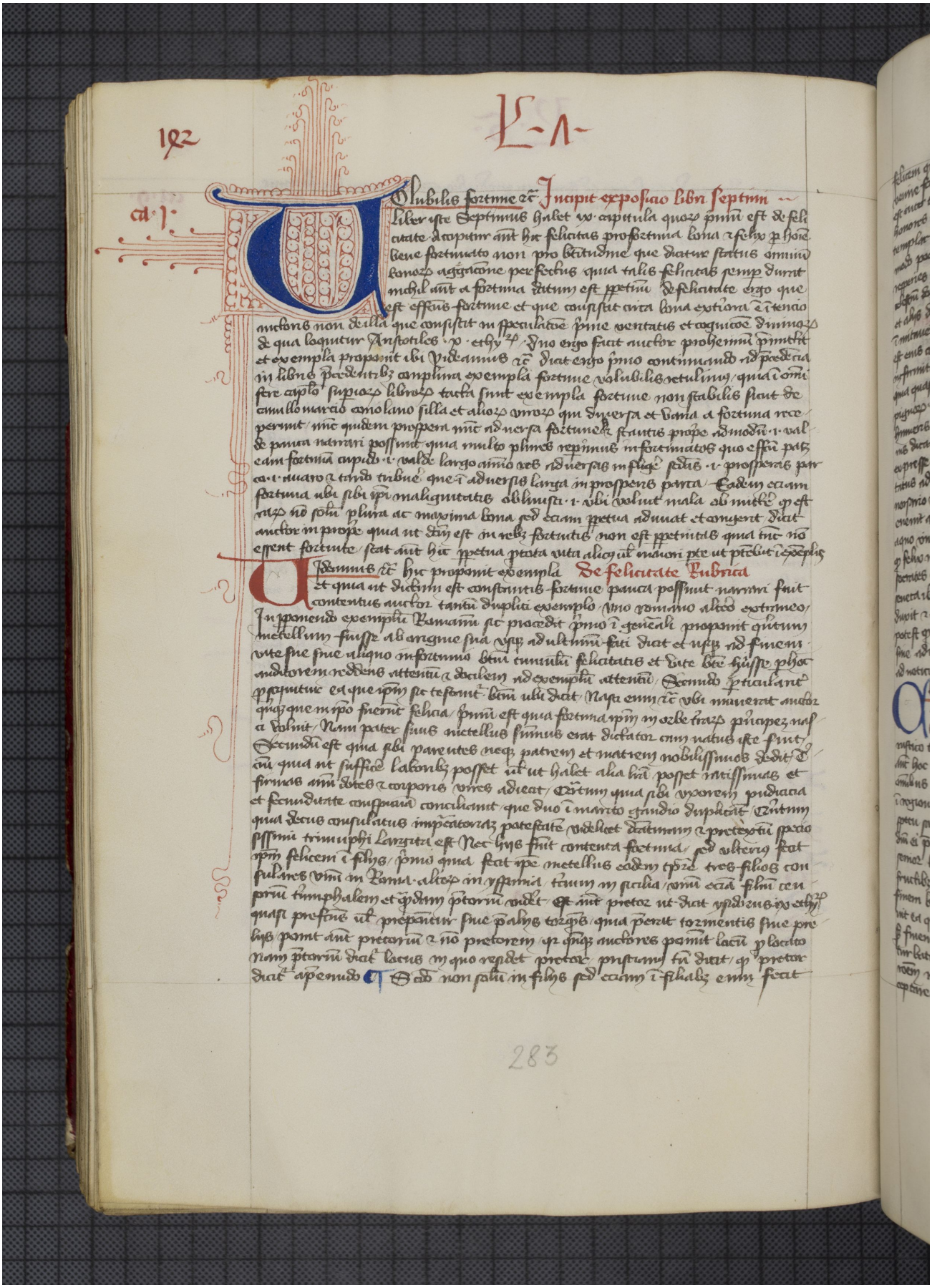

142

Volubilis fortune et. Incipit exposicio libri septimi

Liber iste Septimus habet xv capitula quorum primum est de felicitate acquirit aut hic felicitas prosperitas bona et felicitas prosperitas bene fortunato non pro beatitudine que datur status omnium bonorum aggregatione perfectus quia talis felicitas semper durat nihil aut a fortuna datum est perpetuum. De felicitate ergo que est effectus fortune et que consistit extra bona exterior et tenacio auctoris non de illa que consistit in speculatione prime veritatis et cognitione animorum de qua loquitur Aristoteles .x. ethic. Ideo ergo fecit auctor problemata primitus et exemplia proponit ibi videamus et. Dicit ergo primo continuando ad predicta in libris precedentibus amplius exemplia fortune volubilis retulimus quia omnes fere apostolos superiorum librorum tracta sunt exemplia fortune non stabilis sicut de camillo marcio cornelano silla et aliorum omnium qui diversa et bona a fortuna recepserunt nunc quidem prosperantur nunc ad adversa fortuna et casus propter ad modum .i. valde cum fortuna capitis .i. valde largo animo res adversas in fugam sedis .i. prosperitas per .a. .i. numero et tribus tribus que .i. adversis longa in prosperis parta. Eadem etiam fortuna ubi sibi ipsi malignitatis abluisti .i. ubi voluit mala ab initio et quia non solum plura ac maxima bona sed etiam perpetua adunat et conservat dicit auctor in prope quia ut dicit est in rebus fortuitis non est perpetuitas quia tunc non essent fortuite sicut aut hic perpetua perita vita alicui ut nacion pre ut patebit in sequentibus

Adamus et hic proponit exemplia De felicitate Lubrica

et quia ut dictum est constantis fortune pauca possunt narrari fuit contentus auctor tantum duplici exemplo uno romano alteri extraneo. In ponendo exemplum Romanum sic procedit primo in generali proponit quintum metellum fuisse ab origine sua usque ad ultimum fuit dicit et usque ad finem vite sue fuit aligno infortunio bene tumultu felicitatis et dure bene fuisse phor auditorem reddens attentum et docilem ad exemplum attendit. Secundo particulariter prosequitur ea que ipsum sic tetigerunt bene illi dicit. Nam enim et. Ubi moriuntur auctor quia que in tempo fuerunt felicia primum est quia fortuna ipsum in celebritate principes nati a fuerunt. Nam pater suus metellus numidicus erat dictator cum natus iste fuit. Secundum est quia ubi parentes neque patrem et matrem nobilissimos fecit et cum quia ut sufficiat laboribus posset ut ut habet alia bona posset intentissimus et firmus animi dicens et corporis vires adiecit. Tertium quia sibi uxorem pudicam et fecunditate confirmavit conciliavit que duo in marito grandio duplicat. Quartum quia dicus consulatus imperatoriaque potestate obtinuit dictum et pretextu sacro ipsum felicem et filios primo quia fecit ipse metellus eodem tempore tres filios consulares viri in roma alteri in yspania tertium in sicilia omni ecia filium centum triumphalem et ipsum pontifex voluit et ait pretor ut dicit ipsum in ethic quasi prefine ut prepentur sine palmis tergis quia perit tormentis sine prelis permit aut pretorium et no pretorem et quia auctores permit locum placito nam pretorium dicit locus in quo redit pretor prisum tu dicit et pretor dicit apenudo. Et non solum in filios sed etiam in filiabus enim fecit

283